

Contes de ficció de cavallers i caceres reals

Aventures entre el Matarranya i l'Algars (III)

Camí de Barcelona, després de travessar el riu Matarranya, Don Quixot i Sanxo, creuren Calaceit, admirant-ne les cases de pedra amb escuts nobiliaris i el cim del poble presidit per un poblat ibèric. En fer-se de nit descansaren a la famosa Fonda Alcalà de Calaceit, després d'haver sopat un arròs de tords, contents i relaxats, van dormir com els àngels a les antigues alcoves de la fonda. Al matí partiren cap a les terres tarraconines; abans de creuar el riu Algars en un extens camp d'oliveres, típic d'aquelles terres riques en collites d'oli, trobaren uns caçadors que disparaven els seus arcabussos a les fugisseres llebres i a les braves perdus. Don Quixot li digué a Sanxo "Quiero recordar amigo Sancho aquellas cacerías de liebres de nuestro lugar de la Mancha, que si hubiésemos traído nuestro lebrele ¿cuantos matacanes habríamos cobrado?" "Muchos mi señor, y los hubiéramos bien guisado". El cavaller li va respondre, "Fiel escudero, deja de pensar en el yantar y ocúpate de la aventura del cazar, pues vamos a juntarnos con estos cazadores para ayudarles en su empeño".

Don Quixot cavalcà fins als caçadors, i dirigint-se al més gran, amb els cabells ja platejats, li digué "Buen cazador, soy Don Quijote de La Mancha y aquí mi escudero Sancho,

¿sois acaso el capitán de los cazadores?". El veterà caçador va afirmar amb un gest del cap, "Si lo deseáis os podemos ayudar en vuestra porfía ya que conocemos las artes de la cacería". Li contestà el caçador, "Soc en Ramon de Barcelona, que juntament amb aquest grup d'amics i parents volem caçar llebres, perdus, tudons i tords, i si s'escau algun senglar; tenim bons perdiguers i una cabana de refugi que hem llogat a un llaurador de Calaceit, en el qual reposem i mengem confortablement. Entre els nostres companys tenim un agosarat cuiner i joves caçadors que s'ocupen de l'aigua i de la llenya, entre ells el meu fill en Francisco i el meu nebot en Joan M^a que aquí us presento. I ara venen cap aquí n'Alberto, en Pep, n'Andi i el seu pare. Amb molt de gust i honor acceptem la vostra honorable ajuda i us convidem a pernoctar a la nostra cabana". El cavaller li contestà, "Gracias don Ramón por vuestro noble empeño de cazar y hacer amigos".

Varen seguir als caçadors que anaven aixecant la caça, per les grans extensions de vinyes, oliveres i petits boscos, i que varen abatre varies perdus a cops d'arcabús; el perdiguer Brac va parar una llebre a ran d'un camí, que Don Quixot va rematar amb un cop de llança i que Sanxo va guardar diligentment a les sàrries del seu ruc. A la tarda, tornaren fins la cabana d'en Ramon, on fermaren les cavalleries i els gossos a sota d'un gran pi, i donaren pinso i aigua als animals.

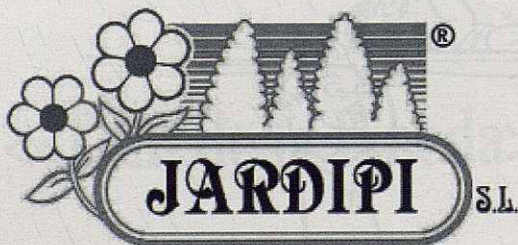
El caçador cuiner s'havia avançat per

tenir cura de l'arròs; al mig de l'ampla estança de la cabana lluí una llar de foc, els costats de la qual estaven adornats per trofeus de caça major i antics estris; una escala de fusta portava als llits de l'altell. En arribar, els caçadors penjaren a la biga central les perdus i la llebre de Don Quixot. Després van donar bon compte del fastuós arròs adornat amb tota classe de trossos de caça i de verdures, i dinaren amb un gran ambient de companyonia amb l'ajuda del bon vi de Calaçeit.

Don Quixot advertí al seu escuder que moderés la seva golafreria, doncs l'endemà al matí havien de sortir cap a Barcelona. Aquella nit Sanxo es queixà de migranya i el cap dels caçadors li donà un remei que havia inventat el seu pare, que era metge i que consistia en una infusió de salze, cafeïna i sucre, que una estona després lliurà del mal de cap a l'escuder. Don Quixot li preguntà, "Don Ramón, ¿como se llama esta genial alquimia de vuestro padre?" i ell li contestà, "En diem Cerebrino". Don Quixot agrai el remei que havia alleugerat el mal de cap al seu fidel escuder.

Al matí, a l'alba s'acomiadaren dels caçadors i dirigint-se Don Quixot al seu cap li digué "Don Ramón quedad con Dios y que el santo Huberto bendiga vuestras cacerías" Ramon li respongué, "Cavaller, nord i guia de la cavalleria aventurera, bon camí tingueu, lliure de desventures i que arribeu sants i estalvis a Barcelona".

Andreu Pujol Mir

C/. Font de Sant Cristòfol, s/n.
08187 Santa Eulàlia de Ronçana
www.jardipi.com

Tel. 93 844 65 56
Fax: 93 844 66 95
jardipi@jardipi.com

